

ZEECULENTA

20e jaargang 2011

Afdelingsnieuws van de afdeling Zeeland van de Nederlands-Belgische Vereniging van liefhebbers van cactussen en andere vetplanten, "SUCCULENTA".

WWW.ZEECULENTA.NL

info: post@zeeculenta.nl

Bij Intratuin komen je ideeën tot bloei.

**Koudekerke
Galgeweg 5
Tel: 0118-551623**

COLOFON

"Zeeculenta" is het afdelingsnieuws van de afdeling Zeeland van de Nederlands-Belgische Vereniging van liefhebbers van cactussen en andere vetplanten, SUCCULENTA.

Opgericht 12 maart 1968.

De afdeling Zeeland komt maandelijks bijeen op de laatste vrijdag van de maand (met uitzondering van de maanden juli en december).

Plaats : De Stenge, Heinkenszand.

Aanvang : 20.00 uur.

De afdelingscontributie bedraagt € 12,-- per jaar.

Gironummer 2645478 t.n.v. Succulenta Zeeland te Middelburg.

BESTUUR:

Piet van de Vrede	voorzitter
Sandra van Offenbeek	secretaris
Ria Uytdeuilligen	penningmeester
Kees de Bonte	bestuurslid
Bea van IJzendoorn	PR-functionaris

Secretariaat:

Sandra van Offenbeek
Schoolstraat 26
4417 AB Hansweert

Tel.: 0113-383290

e-mail: cactus.sandra@zeelandnet.nl

REDACTIE:

Tonnie de Rijke	hoofredacteur
Piet van de Vrede	redactielid
Bertus Spee	redactielid

Redactie:

Tonnie de Rijke
Noordweg 444
4333 KL MIDDELBURG

Tel.: 0118-615047

e-mail: thonderi@hetnet.nl

Drukwerk : Offsetdrukkerij GetokA v.o.f., Kapelle.

TE KOOP: cactusmeststof, bims, etiketten, watervaste pennen en andere benodigdheden voor onze hobby. Belangstellenden kunnen contact opnemen met Han Mesu (0118-615702).

Agenda afdeling Zeeland 2011.

30 september 2011	Maandelijkse bijeenkomst met oa. de Algemene Plantenkeuring.
28 oktober 2011	Maandelijkse bijeenkomst. Thema-avond; winterharde succulenten.
25 november 2011	Maandelijkse bijeenkomst. Piet van de Vrede laat ons genieten van allerhande plaatjes die hij tijdens allerlei uitstapjes het afgelopen jaar gemaakt heeft, Cactussen, vetplanten, rotstuinen etcetera.
december 2011	Geen bijeenkomst

Uitnodiging

Voor de bijeenkomst te houden op vrijdag **30 september 2011** in De Stenge te Heinkenszand.

Aanvang: 20.00 uur

PROGRAMMA

1. Opening en extra verloting.
2. Notulen, ingekomen stukken en ander nieuws.
3. Rondvraag.
4. **ALGEMENE PLANTENKEURING.** Iedereen wordt verzocht planten ter keuring mee te brengen. Dit jaar geen limiet aan het aantal, je mag er zoveel meebrengen als je wilt. Er wordt gekeurd in 2 groepen (cactussen en overige succulenten), verdeeld over 3 categorieën, nl. de potmaten t/m. 7 cm., 8 t/m. 12 cm. en groter dan 12 cm. Naast de mooiste plant per groep/categorie wordt er ook een over alle groepen en categorieën mooiste plant.
5. Pauze
6. Uitslag plantenkeuring met aansluitend (eventueel) naamgeving en discussie over de meegebrachte planten.
7. Sluiting.

Namens het bestuur, Sandra van Offenbeek.

=====

Verslag van de bijeenkomst van 26 augustus 2011.

Even na achten opent Piet van de Vrede de vergadering. Het is een goeie opkomst zo na de vakantie. Afwezig met kennisgeving Ria en Ad Uytdevilgen en Joke van Lavieren. Als binnengekomen stukken is er enkel een uitnodiging van de Belgische vereniging voor een open dag 3 en 4 september te Zoersel. Voor de verloting hebben een aantal plantjes van Han Mesu en Kees de Bonte. Bij de rondvraag vertelt Han over Etten-leur. Zeeland was hier goed vertegenwoordigd, er was ook een koppel uit Wemeldinge, heb aan ze gevraagd of ze niet lid willen worden. Zelf hebben ze een heel mooi aangelegde tuin. Ze zijn met de open dag bij een aantal leden geweest. Gerrit Melisse heeft een aantal planten van Han overgenomen om die in Blankenberghe weer te verkopen. Piet was de dag er voor naar open deur dagen in België geweest. Hij was naar cactusflower geweest en die zegt te stoppen met de handel, kan niet tegen de grote ketens op, die kunnen het net allemaal goedkoper leveren. Ze gaan enkel nog beurzen en markten doen. En dan heb je dat er toch wat minder interesse is in succulenten, er komt niet veel jongere leden bij, de vergrijzing slaat hier ook toe. Hoorde ook al van iemand dat bepaalde beurzen die er vroeger waren er niet meer zijn. Onderwijl word er gezellig gekeuvel over ervaringen en

planten. Koos de Meij vertelt nog dat hij is gevraagd om een praatje te houden over cactussen voor de 'vrouwen van nu'. Hij heeft toegezegd dit te gaan doen. Praatje van Han gaat over cultuurtips voor de zomer. Er wordt even gelachen bij het woord zomer. Met al dit natte weer, en hoge luchtvochtigheid hoef je weinig water te geven. De groeiperiode is nu voorbij dus bemesten is niet meer nodig. Veel luchten is belangrijk, en nu kan men nog bestrijdingsmiddelen gebruiken. In de winter kun je er meestal niet zo goed meer bij. Na de pauze de verloting die brengt 19 euro op. En dan de plantenquiz. Er was er niet 1 met 0 fout, dit mede door een instinker met een schijfcactus van metaal. Dit zag er als je de onderkant niet zag, er heel echt uit. De foto's van deze quiz heeft Piet van de site www.cactus-art.biz. Mocht er iemand eens willen kijken. Het is voor een keer een vroegertje, iets na half 11 sluit Piet de vergadering af. Volgende keer plantenkeuring, neem je mooiste planten mee, en mocht je er nou geen naam bij hebben, die proberen we erbij te zoeken.

Sandra van Offenbeek, secretaris

=====

Uit den ouden doosch.

In de bibliotheek is de CD opgenomen met daarop de Succulenta's van 1919-1943. De komende uitgaven gaan we hieruit wat interessante en leuke items in "Zeeculenta" plaatsen. Volgende wetenswaardigheden komen uit de jaargang 1927. NB. Plantennamen komen ook uit den ouden doosch. In de afgelopen 85 jaren is er nog al het een en ander veranderd in de naamgeving, hecht hier dus niet al te veel waarde aan.

Vierkante bovenranden aan onze potjes!

De bekende vuurtesten uit de voetenstoven onzer grootmoeders hebben de pottenbakkers geïnspireerd tot het maken van ronde zaaitesten met vierkanten bovenrand. Voor zoover ik weet is dit idee nog niet toegepast op de gewone bloempotjes. De potjes zouden, door het bijbuigen der bovenranden na het vormen, iets meer aan werkloon kosten, doch vergeleken bij de ruimte die de bezitters van kleine kassen hierdoor winnen, zijn deze kosten zeer gering. De potjeswinkel op den Overtoom te A'dam heeft nu op mijn verzoek een paar honderd vijf en zes centimeter potjes besteld met deze gebogen bovenranden. Zoo de H.H. Pottenbakkers nu maar dit buitenmodel potje willen leveren !

v. B.

Onze Succulenten-„kenners" aan het woord".

- Bij het zien van het witte wolvlit in den kop van een *Mamillaria elephantidens*: „Heb je dat watje er op gedaan voor het beschadigen?"
- Bij een met trots door den eigenaar getoond exemplaar *Etus capricornis senile*, prijkende met een prachtigen, dichten warbos van haardorens: „Die heb je zeker pas ontvangen, dat de emballage er nog omheen zit".
- Bij een groepje *Mesem. bellum*: „Is dat nou mimicry ? Ik dacht dat je die niet zag".
- Bij een *Cereus grandiflorus* in knop: „Als die nou 's nachts open is en je steekt het licht op, gaat-ie dan weer dicht?"
- Bij een gieter: „Ik dacht dat je die cactussen nooit water hoefde te geven".
- Bij een *Cereus flagelliformis*, waarvan sommige „staarten" nieuwe spruiten vertoonen van een paar centimeters lang: „Komen er aan die cactussen katjes ook? Dat wist ik niet".

Schadelijke insecten in onze Vetplantenverzamelingen.

In de afgelopen maand ontvingen wij twee vragen over schadelijke en nuttige insecten. De eerste luidde: „Welk ongedierte is schadelijk en welk gedierte nuttig in een kas met Cactussen?" Aanleiding tot het stellen dezer vragen was, dat sommigen beweerden, dat *mieren* zeer welkom in de kas waren, terwijl een ander liefhebber ze schadelijk noemde. Een ander vond de *duizendpoot* een nuttig dier vanwege zijn vraat- en vernielzucht onder de andere insecten, terwijl een derde niet zoo gesteld was op dit lange kruipende beestje. De tweede vraag ging over luizen op de in een serre staande vetplanten. Groene luizen zaten in de knoppen en aten deze op, zoodat ze niet open kwamen. En op de planten bevonden zich witte wolachtige luizen, „waar bloed uitkomt". Om met de beantwoording der laatste vraag te beginnen, constateeren wij, dat de Cactussen van ons geacht medelid last hebben van *bladluizen* en *wolluizen*. De eerste zijn de gewone groene luizen welke b.v. ook veel op jonge rozenstengels voorkomen. Zij bewegen zich zelden, daar zij stevig aan de plant vast zuigen en haar geheele leven doorbrengen met het uitzuigen der teerste plantendeelen. Onder gunstige omstandigheden vermeerderen zij zich zeer snel, zoodat men gemakkelijk kan begrijpen dat zij in groot aantal veel schade kunnen aanrichten. Daar komt nog bij, dat zij een kleverig zoet vocht afscheiden, dat als „honigdauw" bekend is en het lievelingsvoedsel der mieren is, terwijl ook andere insecten er door worden aangelokt. Bovendien vormt deze honigdauw een gunstigen voedingsbodem voor allerlei schadelijke zwammen. Hoewel de bladluizen in het bekende Lievenheersbeestje en de larven der Zweefvliegen natuurlijke vijanden bezitten, is het toch beter ze door een sproeimiddel onschadelijk te maken. Men kan dit gemakkelijk zelf bereiden uit een mengsel tabakssap, groene zeep en brandspiritus, van elk een eetlepel vol per liter water. Hiermee worden de planten ter dege bespoten, waarna men ze een half uurtje later met schoon water naspuut. Hetzelfde middel kan tegen de wolluizen gebruikt worden. Is het wortelgestel door luis aangetast, wat kenbaar is aan de blauwswel gelijkende plekken in de aarde en aan de wortels, dan moet de geheele aardkluit verwijderd worden. De erg aangetaste worteltjes kan men wegsnijden en daarna wordt het wortelgestel met een sterken waterstraal, b.v. onder de kraan der waterleiding, schoon gespoeld. Nadat alles goed opgedroogd is, zetten wij de plant in een anderen pot met nieuwe, frissche aarde. De oude aarde wordt weggedaan en de besmette pot liefst ook maar aan scherven geslagen. *Schildluizen* laten zich moeilijker verwijderen, daar de vrouwelijke exemplaren door een vliezig schildje ter dege beveiligd zijn. Wij gaan derhalve de aangetaste planten eerst met een stijf borsteltje (b.v. een oud tandenborsteltje), goed afschuiëren, zoodat de schildjes loslaten. Dan kan men de planten met het bovengenoemde mengsel verder afspuiten. Beter dan bestrijdingsmiddelen is het echter een voorbehoedmiddel toe te passen, d.w.z. te zorgen, dat de planten geen last van ongedierte krijgen. En dit is over het algemeen zeer goed mogelijk. Wie z'n planten voldoende licht, zon en lucht geeft, wie ze niet te nat en niet te droog houdt, wie geregeld voor verpotten in frissche, voedzame aarde zorg draagt, zal weinig last van ongedierte hebben. Staan de planten te donker of is de atmosfeer in kas of serre onfrisch door onvoldoende ventilatie, dan krijgt men vrij zeker luis in de planten. Kunnen de planten zich door te veel of te weinig vocht of door slechte aarde niet naar behooren ontwikkelen, dan werkt dit evenzeer het optreden van ongedierte in de

hand. Men bedenke verder wel, dat krachtig groeiende, volkomen gezonde planten het meeste weerstandsvermogen bezitten en dus minder last van ongedierte krijgen. Toch kan het gebeuren dat een vrij van ongedierte zijnde verzameling besmet wordt door ruilen of koopen van planten uit een besmette verzameling of kweekkerij of door het aanschaffen van met ongedierte bezette importplanten. Derhalve is het een eerste eisch al het nieuwe plantmateriaal eerst aan een nauwkeurige inspectie te onderwerpen. Zelfs verdient het aanbeveling de nieuwelingen eerst een paar weken afzonderlijk „in quarantaine" te houden en ze niet eerder tusschen de andere planten te zetten vóór men voldoende overtuigd is, dat ze vrij van ongedierte zijn. En nu de eerste vraag. De *mieren* moeten in een Cactusverzameling zonder voorbehoud tot de schadelijke insecten gerekend worden. Zij kunnen de bloemen en vruchten stuk vreten, teneinde zich aan het zoete sap te goed te doen. Zij azen, zooals wij reeds zagen, op het zoete sap dat door de bladluizen wordt afgescheiden. Ja, heeft zich in de kas een mierennest gevormd, dan halen zij zelfs bladluizen mee naar binnen, welke als melkkoeien dienst doen. Door deze luizen met haar voelsprietten te prikkelen weten zij n.l. te bewerken, dat ze een overvloedige hoeveelheid „honigdauw" gaan afscheiden. Anderzijds beschermen de mieren de bladluizen door de natuurlijke vijanden van deze te verdrijven, zoodat de snelle vermeerdering der bladluizen door niets belemmerd wordt. Niet zelden bouwen de mieren haar nesten in of onder een bloempot, waardoor het wortelgestel der planten wordt ondermijnd en beschadigd. Gemakkelijk gaat het niet de mieren geheel te verdrijven. Vindt men een nest, dan is 't het beste de potten weg te nemen en het nest met kokend water te vernietigen. Aan petroleum hebben ze een hekel, de naden en kanten langs de wanden kan men derhalve met een machinespuitje vol petroleum spuiten en dit geregeld elke week herhalen. De planten zelf mogen er echter niet mee in aanraking komen. Ook kan men tusschen de potten kamferpoeder strooien. Is men in de gelegenheid aan den buitenkant langs de muren der kas of serre goudsbloemen te kweken dan is dit ook een heel goed voorbehoedmiddel. Wat de *Duizendpoot* betreft, deze leeft van kleine diertjes en moet dus als nuttig worden aangemerkt. Hoewel niet gevraagd, willen wij hier tenslotte nog wijzen op de *roode spin* en de *keldermot* of *pissebed*, beide schadelijke insecten. De *roode spin* vertoont zich het meest op plaatsen waar de atmosfeer te droog is. De Cactussen hebben er in de kamer, vooral 's winters door de droge kachelwarmte, het meeste last van. In de kas en in bakken waar de atmosfeer meer vochtig is, zal men er weinig last van hebben. Erger vijand is de *keldermot*, die al heel wat cactusbeschadigingen op z'n kerfstok heeft. Hij vertoont zich overal, doch liefst op vochtige, donkere plaatsen. Aan *Mamillaria's* geeft hij de voorkeur: zij worden niet zelden totaal uitgehold door het vraatzuchtig gespuis, waarvoor maar één afdoend bestrijdingsmiddel is: vergiftiging met Parijsch Groen, een ook voor den mensch hoogst gevaarlijk goedje, dat in elke apotheek verkrijgbaar is. De bereiding is als volgt: men neme een porceleinen schaal, vuile dit met frissche tarwezemelen, voege er wat Parijsch Groen en wat witte suiker bij en roere dit met een stokje flink dooreen. Aanbeveling verdient het tijdens het roeren niet te dicht met het hoofd bij het schaal te komen. Het mengsel wordt zoo hier en daar tusschen de potten gestrooid, waarbij men moet zorgen, dat het niet op de planten of op de potkluit komt. Na het strooien vergete men niet de handen ter dege te wasschen en het busje met Parijsch Groen zoodanig weg te bergen, dat onbevoegden er niet bij kunnen komen. G. D. D.

VUELTA DIEZ DE MEXICO (18 februari - 17 maart 2009).**Zaterdag 7 maart: Galeana - Aramberri.**

Na een sober ontbijtje rijden we al voor achten Galeana uit en koersen zuidwaarts de NL 61 op, de weg loopt flink omhoog een bergachtig gebied in, de eerste stop is bij een populatie van Agave gentrii, prachtige planten met enorm dikke bloeistengels, ook vinden we hier enkele bloeiende Stenocactussen, een paar km verder kijken we dan op een bosrijke heuvel rond, er groeit niks bijzonders, nu rijden we een stukje terug tot km 149 en gaan hier op zoek naar Echinocereus knippelianus kruegerii, deze zijn vlug gevonden, diep in de grond teruggetrokken en sommige staan juist in bloei, weer een gelukje, zo zijn ze makkelijk te vinden, ook zien we hier bloeiende Stenocactussen en Thelocactus bueckii.

We rijden verder zuid en passeren La Ascencion, vervolgens stoppen we vlak voor La Escondida bij de laatste heuvel voor dit plaatsje, hier vinden we talrijke bloeiende Thelocactus conothelos aurantiacus, Thelo bueckii en Neolloidia matehualensis, ook Echinocereus parkerii staat hier in bloei en Fero pilosus vol knoppen, ook op deze heuvel zijn weer veel losgetrapte en aangevreten planten te zien, veroorzaakt door het loslopende vee.

We passeren La Escondida en rijden nu richting Dr. Arroyo, door het berggebied heen komen we bij het vliegveldje, gaan hier rechts een onverhard weggetje op en gaan hier op zoek naar Gymnocactus subterraneus, na enig zoeken vinden we deze kleine plantjes terug, ze hebben juist knoppen gevormd, ook vinden we hier Mam. candida en albicoma, Coryphantha en Thelo bueckii, opvallend zijn ook de enorme Dasylirions en grote groepen Agave striata, ik speur nog wat rond naar Turbinicarpus pseudopectinatus maar vind er geen.

Dan rijden we terug naar La Escondida en nemen hier een onverharde weg een andere vallei in richting Portrero de Zamora, het wordt hier steeds bosachtiger en we vinden hier niks dus keren we terug, aan het begin van deze weg vinden we wel veel grote Thelocactus conothelos en ook bueckii.

Vervolgens rijden we richting Aramberri en stoppen dan bij de kloof waar de weg doorheen loopt, boven op deze heuvels staan nog talrijke Ariocarpus confusus waarbij ook veel dode planten, op een steile rots vinden we nog een plantje dat veel op Turbinicarpus dickinsonia lijkt, het begint al te schemeren en we rijden door naar Aramberri, vlak voor dit stadje zien we nu een splinternieuw hotel, het is zelfs nog niet helemaal klaar, we kunnen hier wel 2 kamers krijgen a 300 peso's en alles ruikt nog nieuw in Hotel Sueño Dorado.

Wat later rijden we het stadje in en zoeken naar wat te eten, alles wat we kunnen krijgen is een hamburgesa met papas fritas, hier doen we het dan maar mee, met een biertje erbij betalen we voor alles samen maar 188 peso's, goedkoper eten kan niet, een oud dametje in het restaurant komt mij nog vertellen dat ik hier 4 jaar geleden ook was en dit klopt inderdaad, we rijden dan het hele stadje rond voor een ijsje en uiteindelijk lukt dit ook nog, dan nemen we een tequila en gaan heerlijk slapen in een splinternieuw bed. Vandaag 198 km gereden.

Zondag 8 maart: Aramberri - Miquihana.

We slapen vandaag een half uurtje uit en na het ontbijtje met koffie rijden we door Arramberri heen richting Zaragoza, vlak voor deze plaats stoppen we bij de kale

gipsheuvels en kijken hier wat rond boven het enorm grote gat tussen de heuvels, hier vinden we enkele mooie plantjes van *Gymnocactus zaragosense* in bloei.

We rijden verder en gaandeweg loopt de weg omhoog door een bosrijk gebied, hoger en hoger volgen we de slingerende weg de Sierra Peña Nevada op, dan zien we in een kloof een populatie van *Agave celsii*, we kijken hier rond en vinden ook *Mam. glassii siberiensis* en een *Sedum*, Wim probeert hier een nieuwe manier van afdalen maar zo te zien lijkt dit vrij pijnlijk.

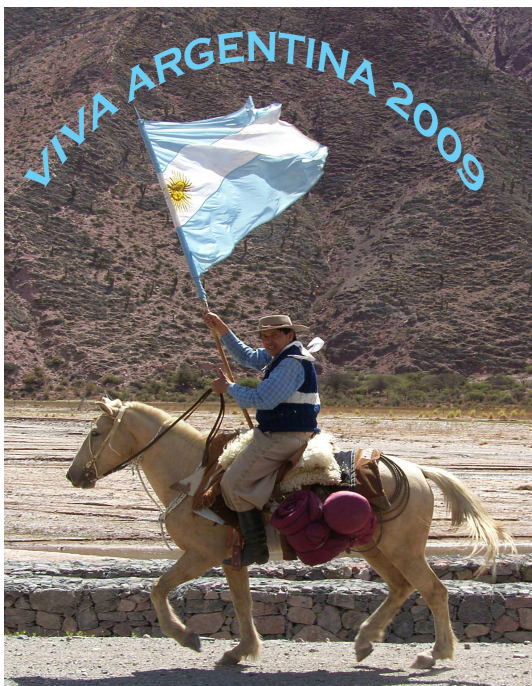
Wat later komen we op het hoogste punt rond de 2800 meter en passeren La Encantada, hier groeien enorm veel *Agave montana-gentrii* en op een vlak stukje vinden we zowaar *Echinocereus knippelianus reyesii* in bloei, we beginnen aan een lange afdaling over een enorm slechte weg en halen met moeite 5 km per uur, Kees gaat een stuk te voet en dit gaat nog sneller, we passeren Siberia en dalen nog 800 meter, bij enkele gipsheuvels zien we vervolgens *Gymnocactus beguinii* vlak aan de weg staan, de kloof onder langs de weg staat hier ook vol met enorme boomvormige *Dasyliirions*.

Uiteindelijk komen we beneden op de vlakte uit en bereiken de verharde weg bij San Antonio de Peña Nevada, we rijden zuidwaarts richting Miquihana, plots houdt de nieuwe weg op bij de staatsgrens van Tamaulipas en volgen we de oude erbarmelijk slechte weg verder, we maken nog een paar stopjes en vinden *Coryphantha clavata*, *Ferocactus pilosus* en *Mam. albata* en *formosa*, op een heuvel groeien ook enorme *Yucca faxoniana* en *Dasyliirion quadrangulatum*, de laatste 5 km ligt er een prachtig stuk nieuwe weg en zo bereiken we Miquihana, hier nemen we 2 kamers in Hotel El Presidente, nu zijn we aan een biertje toe en beginnen met een Corona familiar, er is hier ook een restaurantje en we krijgen weer een prima maaltijd voorgezet compleet met frigoles, we kletsen nog een poosje na over deze belevenisvolle dag en na een paar tequila's is het heerlijk dromen.

Vandaag 131 km weggehobbeld.

(wordt vervolgd)

Bertus

Dinsdag 6 oktober 2009 (Ziekenhuisbezoek Cachi; de anderen reden nog 93 km./0 foto's)

Na een superslechte nachtrust vol met veel pijn bij het draaien besluiten mijn reisgenoten dat het beter is een dokter te raadplegen. Zij zijn bang/bezorgd dat ik iets in mijn rug gebroken of gekneusd heb en dat ik misschien een hersenschudding heb. Henk helpt me met aankleden en André heeft de tuinman/eigenaar van het hotel bereid gevonden ons naar het ziekenhuis te brengen. Achteraf wel een avontuur om over op te scheppen, maar ik had het op dat moment niet breed. Met moeite konden ze me de auto in helpen en naar het ziekenhuis rijden, elke hobbel in de weg deed veel pijn. In het ziekenhuis in een rolstoel en eerst de gegevens

opnemen. Gelukkig kan André een beetje Spaans want zelfs de doktoren hier kunnen maar 1 woord Engels; Pain?. Bloeddruk, pols, temperatuur, alles is opgemeten, blijk ik toch koorts te hebben. De vriendelijke dokter vraagt via André van alles en betast me helemaal, maar vindt geen breuken. Uit voorzorg worden er toch röntgenfoto's gemaakt, zuster Lydia rijdt me er heen. Je weet niet wat je ziet hier in een ziekenhuis, het is net zo armoedig als alles hier en niet zo steriel als in Nederland. Hoezo niet steriel?, André vindt het als bioloog een onverantwoord goor stelletje. Door een vriendelijk mannetje wordt in gebarentaal aangegeven hoe ik moet staan (hangend aan een soort kleerhanger op een statief) voor de foto's en na twee keer is het gelukt. Terug naar de dokter blijkt alles in orde, hij kan geen beschadigingen of breuken vinden. Ook mijn reflexen zijn goed, dus geen hersenschudding. Hij wil me wel nog een paar uur laten observeren om te kijken of de koorts minder wordt. Ik moet dus twee tot drie uur in het ziekenhuis blijven, de anderen gaan maar even de stad in rondneuzen. Krijg een of andere prik in mijn kont en wordt naar een zaal met vier bedden gebracht. Nou ja bedden, volgens Aad zou hij hier alleen al een hernia van krijgen. Maar ik heb lekker drie uur af en toe lekker geslapen en werd regelmatig gewekt om bloeddruk, pols, hartslag en temperatuur op te nemen. Om een uur of twaalf komt er ineens een leuk zwart zustersje met een schaal eten. Alles in roestvrij staal, da's hygiënisch tenminste. Wat ik te eten kreeg weet ik niet maar het was best wel lekker. Een soort groentesoep met van alles en nog wat in, maar goed te pruimen. Een bergje saladeachtig iets met sla, aardappel, paprika, tomaat en stukjes vlees met mayonaise en een lekkere dressing. En dan nog een toetje, neem ik aan want het was zoet, een soort vloeibare rijstepap van maïs denk ik want zo proefde het. Tegen enen kwam er weer een ander jong doktersje (die ook al geen Engels kon) me betasten, de andere dokter kwam er weer bij en ik mocht weer met de anderen mee. Ze zijn wel heel erg lief en begaan met mijn lot hoor! Een supertrio. De jonge dokter zou vanavond nog even langskomen want hij was bevriend met de hoteleigenaresse. Terwijl ik dit zit te typen komt hij langs met de eigenaresse en zijn vriendin (die gelukkig wat meer woorden Engels kan) en heeft nog geïnformeerd hoe het ging, met handen en voeten heeft hij met wat Engels van haar uitgelegd dat de prik van vanmorgen ongeveer acht uur werkt en dat ik dit spul ook in pilvorm kan kopen bij de farmacia (het heet Diclofenac 75mg). Moet dit met tussenpozen van 12 uur innemen bv. 08 en 20 uur. Was wel leuk, nog heel gesprek gehad, voor zover dat mogelijk was, over wat we hier deden. Ze konden niet begrijpen dat wij hier cactussen kwamen fotograferen. 's Avonds met de mannen mee het dorp in gaan eten. In een superleuk tentje met life-muziek (CD van de zanger-gitarist gekocht). Heerlijk stuk vlees met ui en paprika en gebakken aardappeltjes gegeten. En als toetje flensjes met caramelsaus (Dulche de Leche) mmmmmmm. Nu een pijnlijke nacht in. Laat André me nog een hardverzakking schrikken door, ik lag al op bed, het douchegordijn van de muur te trekken, ik dacht al aan gisteravond.

(wordt vervolgd)

Antonio El Rico

Kom vlinderen bij Zeeland's
meest complete dagje uit ...

Vlindertuin/Tropical Zoo Berkenhof:

- Schitterende tropische tuin met tal van kleurige vlinders, vogels, reptielen en insecten. Prachtige cactustuin, aangelegd door Succulenta afd. Zeeland
- Sfeervol restaurant met wel 200 zitplaatsen en een ruim aanbod aan scherp geprijsde groepsarrangementen

De vlinders krijgen
vrienden!

Langeweegje 10a Kwadendamme
tel: 0113-649729 www.tropicalzoo.nl

*Afzender: redactie Zeeculenta
p/a. Noordweg 444
4333 KL MIDDELBURG*